Ocean of Divine Bliss Verse 1: a Commentary

Aman Chawla

In this brief note, the author provides a Sanskrit commentary upon verse 1 of the compendium “Ocean of Divine Bliss,” of works of Paramahamsa Hariharananda Giri.

प्रथमः श्लोकः
Prathamaḥ ślokaḥ
First Shloka

प्राचीन-कालात् आरभ्य, भारत वर्षः अन्तरांग एवं अध्यात्म् मार्गे गवेषणा करोति।
Prācīna-kālāt ārabhya, Bhārata varṣaḥ antarāṅga evaṁ adhyātma mārge gaveṣaṇā karoti.

India, from time immemorial, has sought the path of inner transformation and spiritual enlightenment.

अस्मिन् श्लोक-संदर्भे "प्राचीन" शब्दः अनेन वयम् कदानीम् प्रदर्शयामि? वयम् प्रदर्शयामि तत् कालः यस्मिन् साधारण-अध्यात्मम् नासीत्। तस्मिन् काले केवलः योगाभ्यासः आसीत्। तदानीम् अरूप-ब्रह्म आसीत् व नक्षत्राणि आसीत्। तस्मिन् काले स्मृति शास्त्राणि वयम् बहुधा प्रकाराणि ऐतिहासानि कथयन्ति येषु मानव-श्रद्धा वयम् पश्यामः। उदाहरणतः प्रह्लाद-इतिहास, हरिश्चन्द्र-इतिहास इत्यादि। वयम् पितरः एतानि ऐतिहासानि अपठन्।

In this verse-context, what time do we represent by the word 'prācīna' (ancient)? We indicate that time in which ordinary spirituality did not exist. In that era, there was only the practice of yoga. At that time, the formless Brahman existed, and there were stellar constellations. In that period, the Smriti texts narrate many kinds of historical accounts in which we observe the faith of humanity. For example, the accounts of Prahlada, Harishchandra etc. Our forefathers studied these accounts.